

Sesstionen, men først ved Troppesafdelingerne. Siger man: Ja, men Troppesafdelingerne ville være de strengeste, saa vil jeg lade det komme an derpaa, det er altid værd at forsøge. Man maa huske paa, at Inertiens Magt er den store, den væsentlige, at i Hjemmet er det ikke alene de unge Mænd, der ikke ville afsted, men det er ogsaa Forældrene og Andre, der ikke ville have dem afsted. Naar de unge Mænd først ere komne til Garnisonen, er der mangen af dem, som synes, at det dog ikke er saa galt at være en Tid borte fra sit Hjem og leve lidt lystigt paa militair Viis, der er Mangen, som seer, at han langtfra var saa svag, som han tænkte, og at han bliver stærkere og stærkere. Og man kan virkelig ogsaa undertiden blive stærkere under Tjenesten; jeg har i en Greceerfskole været med at curere en Bæver, som siden selv takkede mig derfor og sagde, at han gik hjem som en sund og kraftig Mand, og han var dog sendt som en Mand, der var paa Prøve. Det er dette, som Spørgsmaalet egentlig gaaer ud paa: at staffe Bestemmelser tilveie, hvor de ikke ere, og der, hvor de ere, at lade dem træde frem i en let tilgængelig, let fattelig og fuldstændigt ordnet Samling, som Enhver kan benytte, hvor Enhver kan see, hvilke Pligter han er underkastet og hvilke Rettigheder han har. Spørgsmaalet er altsaa:

„Ere de i § 13 omtalte Forfrister for Sesstionerne, som bestode 1849 den 12te Februar, endnu i Kraft, have de modtaget Forandringer, og da hvilke?“ — Man maa huske paa, at Alle dengang ventede, at der skulde ske væsentlige Forandringer. — „Ansees disse Forfrister som Love eller kun som Forordninger, der, under Ministerens Ansvarlighed, kunne forandres af Kongen? Findes der nogen ved offentlig Medvirkning tilveiebragt let tilgængelig Samling af de herhen hørende Love og Anordninger? Kan Ministeren meddele Rigsdagen en Samling af de nu gjældende Bestemmelser?“

Justitsministeren: Endeel af de Bestemmelser, der handle om Forfrister med Hensyn til Sesstionerne, ere lovbestemte Regler, der ikke kunne forandres uden ad den sædvan-

lige Lovgivningsvei. Dertil henhøre navnlig de Bestemmelser, som findes i Bærnepligtslovens §§ 16 og 17 om, hvorledes der skal forholdes, naar Nogen, der møder ved Sesstionen, har Svagheder. — Andre af disse Bestemmelser maae derimod betragtes som henhørende til de administrative Forholdsregler. Dveralt, hvor det kommer an paa et Skøn, der maa Ministeriet antage, at det henhører under Administrationen. Saaledes have f. Ex. Reglerne for Bedømmelsen af Mandskabet paa Sesstionen hidtil bestandigt været antagne at henhøre under Administrationen og betragtes endnu saaledes. Disse Bestemmelser vare tidligere ordnede ved Pl. af 15de Juli 1836 og Pl. af 20de September 1842; men, efterat Bærnepligtsloven er emaneret, ere disse Plakater forandrede ved Bekjendtgjørelsen af 27de September forrige Aar og et Regulativ, som slutter sig dertil. I denne Bekjendtgjørelse er den Fremgangsmaade bestemt, som skal iagttages, deels paa Landsesstionerne ved Bedømmelsen af de Bærnepligtiges Tjenstdygtighed, deels ved Troppesafdelingerne ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om det udfreyne og indkaldte Mandskabs Cassation, og Regulativet handler om de Legemsfeil og Svagheder, der bør ansees som hinderlige for Mandskabets Udskrivning, deels som Soldater og deels som Militairarbejdere. Ligeledes maa Ministeriet holde for, at de Regler, der angaae Forretningsgangen paa Sesstionen, maae betragtes som henhørende under Administrationen, og disse ere nærmere ordnede i afvigte Aar ved et Circulaire fra Ministeriet af 23de August. Forsaavidt ere altsaa de Forfrister, der bestode, da Bærnepligtsloven udkom, forandrede af Administrationen. Forresten er Bærnepligtsloven, som den ærede Spørger bekjendt, ogsaa i visse Punkter forandret ad Lovgivningsveien, saaledes ved en Lov af 24de November 1850, indeholdende en Til lægsbestemmelse til § 26 i Bærnepligtsloven ved en Lov af 20de Februar 1852, angaaende, hvorledes de i Aaret 1826 eller senere fødte Personer af den forhen uværnepligtige Befolkning, som før Bærnepligtslovens Kundgjørelse have ladet sig stille til Armeen, have at afholde deres Bærnepligt; ved en Lov af